

и зарадъ величіе-то мъ .

Честный старецъ обладаъ отъ едно
дуалеско благоговѣніе и прославенъ рече:
« Любезное ми Генирише сърдце-то не лъ-
» жи, защото панстна изшествія единъ,
» кой-то е творецъ на сичкитѣ иеща
» той е премъдръ, и преблагъ, и се на-
» рича Богъ и отецъ нашъ, който направ-
» ви сичко-то . Той итъй направи и
челскѣка . »

Дѣте-то, като чю това отъ Пъшина-
ка, усети себеси повыше смѣтеніо
съ повече живи чувствованія , отъ
колкото когато види най напредъ сън-
цето, да се възвышава и сичко-то прекра-
сно естество благотворително вживявано
чрезъ лѣните мъ .

Понятіе за бога , влѣзи въ сърце-то
мъ зарадъ да го просвѣти и да го вда-
шевли . То стори да се живи на него сич-
ко-то естество въ единъ кратенъ и тихъ